

MISSIO SAVO RY  
Ylämylly 8.5.2010  
Raamattutunti Väinö Hotti

## KYLVÄJÄ LÄHTI KYLVÄMÄÄN

### 1. Kylväjän edellytykset

**a) Uudestisyntynyt.** "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

**b) Sanan palvelija.** "Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja **olleet sanan palvelijoita**" (Luuk.1:1,2).

Kirjoitusten tunteminen on tärkeää: "Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa" (Matt.22:29). Mutta Sanan ulkonainen tuntemus ei vielä välttämättä merkitse Sanan palvelijana olemista: "Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset...Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. **He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi**" (Matt.23:2,5). "Te **tutkutte kirjoituksia**, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän" (Joh.5:39-40).

**Luther** meni suuresti harhaan opettaessaan, että epäuskoinenkin voi olla sanan palvelija: "Se on sentään suuri armo, että Jumala antaa sanansa hurskastelijoitten ja jumalattomain ihmisten kautta. Onpa jossain suhteessa vaarallisempaaakin, että hän antaa sen pyhien henkilöiden kuin epäpyhien kautta, sentähden että ymmärtämättömät kiinnittävät itsensä heihin ja riippuvat enemmän ihmisten pyhydessä kuin Jumalan sanassa. Siten tulee ihmisille suurempi kunnia kuin Jumalalle ja hänen sanalleen, jota vaaraa ei ole, kun Juudas, Kaifas ja Herodes saarnaavat" (Lapsikasteen puolustamiseksi. Teoksesta Oppi-isä Lutherin kolme ajankohtaista selitystä. Ev.Luth. Todistajain seura. Vaasa 1952).

**c) Itse elää Sanasta.** "Ja sen äänen, jonka minä olin kuullut taivaasta, kuulin taas puhuvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä". Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja". **Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja söin sen**; se oli minun suussani makea kuin hunaja; mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli" (Ilm.10:8-10). "Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa" (1. Kor.9:14).

**d) Vaeltaa kilvoituksessa ja pyhityksessä.** "Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu" (1. Tim.6:12). "Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa" (Hebr.12:14).

### 2. Uurastusta

Maanviljelijän työ on totista työtä. Näin se oli varsinkin entisaikaan, jolloin ei ollut koneita apuna. Tästä uurastuksesta kertoo mm. Saarijärven Paavo – runo. On hyödyllistä tutustua menneiden sukupolvien raadantaan jokapäiväisen leivän hankinnassa.

”Ja Aadamille hän sanoi: ”Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. **Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi**; orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä. **Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi**, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman” (1. Moos.3:17-19).

”Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö” (1. Moos.8:22).

Hengelliselläkin saralla tarvitaan vaivannäköä:

”Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, **peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen**, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä” (Jaak.5:7-8).

**Kärsivällisyys** on ensiarvoinen hyve ja avu: ”ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli” (Hebr.6:15).

”Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä” (Srn.11:6).

### 3. Jumalan työtovereina

Toisaalta maa tuottaa ”itsestään”, toisaalta siihen tarvitaan myös ihmisen panos.

”Ja hän sanoi: ”Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. Sillä **itsestään** maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään” (Mark.4:26-28).

5. Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut.

6. Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.

7. Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.

8. Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan.

9. **Sillä me olemme Jumalan työtovereita**; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus. (1. Kor.3:5-9).

Työtoverina oleminen merkitse sitä, että Jumala on kanssamme työtä tekemässä – ja myös palkanmaksajana.

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, **minä olen teidän kansanne** joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:18-20).

### 4. Jumala varustaa työhönsä

Jokaiselle on annettu oma työalaa

35. Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.

36. Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita.

37. Sillä tässä on se sana tosi, että **toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen.**

38. Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille." (Joh.4:35-38).

Jumala vastaa tuloksista

"Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin" (Jes.55:10-11).

"niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti". Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät" (2. Kor.9:9-10).

## 5. Yhteiset työalueet

Jumala on tarkoittanut, että hänen omansa tekisivät yhdessä hänen valtakuntansa työtä. Jos ei ole yhteyttä, työkään ei menesty:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:34-35).

"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi" (Joh.17:20-21).

## 6. Oma kutsumus ja oma armolahja

Jokaisen on tärkeätä tiedostaa oma armoituksensa Herran elovainiolla.

27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

28. Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä.

29. Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja?

30. Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään? (1. Kor.12:27-30).

Toisaalta meidän tulee myös arvostaa toistemme armolahjoja.

"Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi" (1. Kor.14:26).

## 7. Oikeaan aikaan – oikeassa paikassa

Kylväminen on suoritettava oikeaan aikaan. Maanviljelijä ei voi kylvää kuin määrätynä aikana, yleensä keväällä. Muulloin kylväminen olisi siemenen hukkaa. Hengellinenkin kylväminen on suoritettava oikeana aikana. Jumalan aikataulua ja suunnitelmaa tulisi kysellä ja noudattaa.

**Toisaalta** on varottava, ettei heitä ”helmiä sikojen eteen”:

”Älkää antako pyhää koirille, **älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen**, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä” (Matt.7:6).

”Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemitille: **Raivatkaa itsellenne uudispelto, **älkääkä kylväkö orjantappurain sekaan****” (Jer.4:3).

”Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka **oikein jakelee totuuden sanaa**” (2. Tim.2:15).

**Toisaalta** on hyvä muistaa, että ”siementä riittää” ja että me emme aina onnistu valitsemaan oikeaa aikaa emmekä oikeaa maaperää. Kylväjävertauksessa (Matt.13:3-8) siementä meni tien oheen, kallioperälle, orjantappuroihin ja hyvään maahan.

”Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä; ja joka pilviä pälyy, ei leikkaa. Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä” (Srn.11:4,6).

”Onnelliset te, jotka kylvätte kaikkien vetten vierille ja laskette härän ja aasin jalat valtoimina kulkemaan!” (Jes.32:20).

## 8. Mitä kylvää sitä niittää

Kaikki ihmiset kylvävät, joko hyvää tai huonoa siementä.

”Minkä minä olen nähnyt, niin ne, jotka vääryyttä kyntävät ja turmiota kylvävät, ne sitä niittävätkin” (Job 4:8).

”Joka vääryyttä kylvää, se turmiota niittää” (Snl.22:8).

”Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää” (Gal.6:7-8).

”Sentähden, näin sanoo Herra: ”Jos sinä kääntynyt, niin minä sallin sinun kääntyä, ja sinä saat seisoa minun edessäni. **Ja jos sinä tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin sinä saat olla minun suunani**. He kääntyvät sinun tykösi, mutta sinä et käännä heidän tykönsä” (Jer.15:19).

## 9. Kyynelkylvöä

”Pienviljelijän ”kyynelin kylväminen” tarkoittaa alkuaan sitä, että perheenisän on haikkein mielin riistettävä pienestä jyvävarastosta – aivan kuin nälkäisten lastensa suusta – pellon siemeneksi

*tarvittava jyvämäärä, joka on kylvettävä siinä toivossa, että se tuottaa runsaan sadon”* (Iso Raamatun tietosanakirja). – Ehkä tässä on myös kuvaus siitä, kuinka sananjulistaja joutuu usein lähtemään tyhjältä paikalta, suuressa hengen köyhyudessa ja omat eväät lopussa kipeällä sydämellä muille jakamaan. On vain luotettava Jumalan sanan lupaukseen ja toivossa käytävä kylvötyöhön: **”Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; avaa suusi, niin minä sen täytän”** (Ps.81:11).

Hengelliseen kylvämiseen liittyy läheisesti rukous. Uskovan elämä saattaa merkitä vuosien jopa vuosikymmenien ”kyynelkylvöä”. Tässä olkoon kuitenkin lohdutuksena se, etteivät rukouksemme mene hukkaan; ne kootaan taivaalliseen kultamaljaan:

**”Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä”** (Ilm.8:3).

**”Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat”** (Ps.126:5-6).

**”Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessänsä pyhät matkat! Kun he käyvät Kyynellaakson kautta, he muuttavat sen lähteitten maaksi, ja syyssade peittää sen siunauksilla”** (Ps.86:6-7).

#### 10. Oikea ja väärä erottelu?

24. Toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.

25. Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihämiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan ja meni pois.

26. Ja kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin.

27. Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?'

28. Hän sanoi heille: 'Sen on vihämies tehnyt'. Niin palvelijat sanoivat hänelle: **'Tahdotko, että menemme ja kokoamme sen?'**

29. Mutta hän sanoi: 'En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin.

30. Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani.'" (Matt.13:24-30).

Tavallisesti tämä Jeesuksen vertaus selitetään kansankirkon puolustukseksi; ihmisiä ei ole lupa täällä ajassa erotella kahteen joukkoon – kaikkien pitää antaa kasvaa yhdessä. Vasta maailman lopulla tapahtuu erottelu. Tästä on suorastaan tehty kansankirkon raamatullinen ”kivijalka”. Kirkossa ei tarvita ”seurakuntakuria”. Tämän katsotaan merkitsevän synnin ja suruttomuuden hyväksymistä seurakunnan keskellä.

a) Mikä on pelto?

Jeesus selittää vertausta opetuslasten pyynnöstä:

**”Sitten hän laski luotaan kansanjoukot ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta". Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyvän**

siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. **Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset**” (Matt.13:36-38).

**Pelto on maailma.** Paikka, missä Jeesus kieltää erottelun, ei ole seurakunta, vaan **maailma**. Maailmamiljöössä erottelu on kielletty. Siellä ei saa (eikä ole tarvis) jakaa ihmisiä vuohiin ja lampaisiin.

b) Seurakunta – uloskutsutut

”Seurakunta (*ekklesia*) tarkoittaa niitten yhteisöä, jotka maailmasta *erotettuina* ovat uskossa liitetyt Kristukseen” (A.Saarisalo). Raamattu erottaa selkeästi seurakunnan maailmasta.

”Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa” (Joh.15:18-19).

”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole” (Joh.17:14-16).

c) Kansankirkko ja maailma

Koska käytännössä koko kansa kuuluu kansankirkkoon, näin ollen kansankirkko = maailma! Jeesuksen sanojen kohde ja osoite on siis kansankirkko, jossa ei ole lupa tehdä erottelua – antaa kunkin olla rauhassa ja omassa olossaan. Jeesus kieltää kansankirkolta oikeuden ”kirkkokuriin”, ihmisten erotteluun. **Maailma ei tarvitse kirkkokuria vaan evankeliumia!**

d) Arkkipiispa Gustaf Johansson

Kunnioitettu kirkonmies ja arkkipiispa Gustaf Johansson oli kuitenkin harhautunut seurakuntaopissaan; hän puolusti kansankirkkoa:

*”On ollut välttämätöntä, ettei Kristuksen kirkko ole jättänyt kansojen kasvatustointa pakanakunnalle, vaikka sen on täytynytkin voidakseen suorittaa tämän tehtävän, ottaa piiriinsä paljon sellaisia, joissa ei ole omakohtaista uskonelämää”* (Yrjö J.E.Alanen, Gustaf Johansson, s.157).

Keneltä kirkko on saanut "kansojen kasvatustoimen"? Jeesus antoi ainoastaan lähetyuskäskyn (Matt.28:18-20), joka tähtää, ei suinkaan mihin tahansa kansojen kasvatustoimeen, vaan opetuslapsiksi tekemiseen, siis pelastamiseen. Tältä pohjalta ajatellen kansankirkkoate perustuu tehtävään, jota Herra ei ole koskaan kirkolleen antanut! Se on KIRKON OMA KEKSINTÖ, jonka se on ominut vallanhalussaan itselleen. Tämä kaitsenta on kaikkina aikoina ollut epäonnellista. Entisaikoina se perustui raakaan väkivaltaan, tänään kaitsenta tapahtuu pitkälti kansan ehdoilla; kansa on armeliaisuudessaan hyväksynyt kirkon keulakuvakseen maskotikseen.

e) Tapahtuuko erottelua?

Kansankirkon johtajat (piispat) harrastelevat erottelua vastoin Jeesuksen käskyä. He eivät ole evankeliumin julistajia, vaan kansalaisten ”moraalin vartijoita”. Heidä kiinnostaa maailman

moraalin parantaminen. Kirkko on halki vuosisatojen moraalien vartioinnissa käyttänyt koviakin otteita: jalkapuu, mestaukset, polttoroviot, maastakarkotukset jne. Nykyisin tässä evankeliumin vastaisessa menettelyssä on kriteerinä ”kultainen sääntö” (Matt.7:12) ja ”rakkauden kaksoiskäskey” (Matt.22:37-39). Nämä kohdat ovat nimenomaan piispojemme mielilainauksia. Pyritään suruton kansa saamaan ojentoon Raamatun avulla. Siis pyritään kohottamaan ”kansalaiskuntoa”.

#### f) Väärä seurakuntaoppi

Kansankirkon seurakuntaoppi ei ole UT:n oppi, vaan se on vanhatestamentillinen. Vanhassa testamentissa pyrittiin ”kansojen kaitsentaan”, mutta UT:ssa pyrittiin kansojen keskeltä kokoamaan Herran seurakunta. UT:ssa kansakunnat eivät ole kaitsennan vaan evankelioinnin kohde!

**”Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä”** (Apt.15:14).

#### g) Tunnustusrintama samassa liekassa

Tunnustukselliset uskovat ovat hyväksymässä kansankirkkoharhan. Hekin tahtovat liikkua kansankaitseksen ja moralisoinnin linjalla; heidänkin huolensa kohdistuu lähinnä kansan moraaliseen tilaan. Heidän tulisi pidättäytyä maailman evankelioimiseen. He kuitenkin puuttuvat maailman systeemeihin, sen virkakysymyksiin, avioliittoihin, avioliittoihin, homouteen jne. Maailman kristillistäminen (moralisoimalla) ei lainkaan kuulu Jumalan seurakunnalle – se ei ole Jumalan tahto eikä sisälly Jeesuksen lähetyskäskyyn. Maailma tulee tämän suhteen jättää ”omaan liemeensä” odottamaan Jumalan tuomiota. Uskovien tehtävänä ei ole suinkaan maailman moraalien kohentaminen so. ”maailman parantaminen”. Tässä uskovat ja seurakunta sekaantuu sellaiseen, ”joka ei heille kuulu”:

**”Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä **tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin**”** (1. Piet.4:15).

Paavali rajaa kirkkokurin tiukasti vain seurakuntaa (ekkleesia) koskevaksi:

9. Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa;

10. en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

11. Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa.

12. Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella?

13. Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." (1. Kor.5:9-13).

#### 11. Hautausmaa – Jumalan pelto

Herrnhutilaiset käyttävät hautausmaastaan nimeä Gottesacker = Jumalan pelto. Paavali kertoo tähän liittyen ylösnousemuksen ihmeestä.

35. Mutta joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräjävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"

36. Sinä mieletön, se, minkä kylvät, ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole!

37. Ja kun kylvät, et kylvä sitä vartta, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun jyvän tai muun minkä tahansa.
38. Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren.
39. Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen.
40. Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten.
41. Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa.
42. Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa;
43. kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;
44. kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen. (1. Kor.15:35-44).